

peäle! Kui sa ei tahha meile wihma anda, ikka sa
siis sedda parramat weel meile sowid. Nabhho Ma
peäl, ja olgo kül ehk leiwa nappus, ikka se on paljo
parram, kui aitad, kirstud täis, agga wobras waenlane
on risumas, ja leiba ärrasomas. Agga, armas
taewa Jäsa, te omma südda meie palwettele Jესusse
Kristusse, omma armsa Poia pärrast ommeti lahti, kes
on ütelnud: „Töest, töest, minna ütlen teile: Mis
teie ial Jēsalt pallute minno nimmel, sedda annab
Temua teile. Palluge, siis peate teie wõtma.“ Ja
wata, häbbi saaks meil ollema so waenlaste ees, sedda
fanna kirrikus weel kulutades, kui sa ei wõtta meie
palwed kuulda. Tean ka, et keigest süddamest so
pole küssendame ja süddame pohjast öhkame: „Oh,
küle meid!“

Nenda räkis se Jummala-mees täis Waimo ja
usko omma armsa Jummalaga, ja wata! Kohhe sel-
samal ösel andis taewa Jäsa wihma! —

Laps, mis on armo sanud.

„Ja Temma wöttis neid (lapsokessi) süllesse,
ja panui käd nende peäle, ja önnistas neid.“ —
Sedda teggi Jēsand Önnisteggia omma ello päiwil.
Agga paljo saggedamine on Temma seddasamma
weel teinud sest sadik, kui Ta taewa sai läinud ja

Jummala omma keigewäggewama Jäsa pärrema käle
sai istunud. Ja seddasamma näme ku ühhest seits-
meaastast lapsokessist, kellest üks Saksama koli-öp-
petaja aastal 1760 omma sõbrale nenda on kir-
jotanud:

Sefinnane seitsme aastane laps olli poeglaps,
ja temma wannemad ollid koddanikkud ühhes linnas.
Laps nähti terve ollewad, agga siiski pallus temma
emmat ja ütles: „Emmake, tulle minnoga; tahhan
omma wodi heita ja lähhan surema.“ Nenda üt-
les, ja teggi omma kamsoni eest lahti, kui
tahhaks temma wodi heita. Agga ei piddand emma
temma pallumisest luggu, ei esimest egga teistkorda.
Agga kui ta näggi et pois ei annud järrele ja kulis
tedda ütlewad: „Emmake, kui sa ei tulle, siis kül
surren üks; siis wöttis emma minna, agga
mötles ommas süddames: küllab laps on unnine ja tah-
hab magada. Laps sai agga wodi heitnud, kohhe siis tulli
üks neitsit emmat waatma, ja kui ta poisi wodist
näggi, siis ta küssis temma käest ja ütles: „Kuida
sinna olled wodis maas, ja pääw on alles sures kõr-
ges?“ „Ei olle keigil sedda antud — ütles laps —
et sawad ommas wodis hinge heita.“ „Hinge heita?
— ütles neitsit — ei olla sa jo haige. Wata
agga mis ma sulle ollen tonud.“ Näita seia,
mis sa tonud, ütles pois, ja neitsit wöttis mon-
ned kogid ommast taskust ja pakkus lapse kätte.